

РЕШЕНИЕ

№ 3989

гр. София, 16.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4157** по описа за **2023** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба подадена от В. П. П., с адрес в [населено място] против Решение № 1358 от 22.03.2023г. постановено по нахд № 1095/2023г. по описа на Софийски районен съд, 95-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 59/09.12.2022г., издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните - С. град /ОДБХ - С. град/ срещу В. П. П. за нарушение на разпоредбата на чл.23, ал.1 вр. чл.24, ал. 1 от Закона за храните /ЗХ/, за което на основание чл.128, ал.1, т.3 от Закон за храните /ЗХ/ ѝ е наложена глоба в размер на 2 000,00 лв.

С жалбата се моли да бъде отменено решението на СРС, като незаконосъобразно и неправилно, поради съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон.

Ответникът по касация - директорът на ОДБХ-С. град чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна. Моли да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна. Пледира решението на СРС да бъде оставено в сила.

Предмет на касационно оспорване е решение №1358 от 22.03.2023г. постановено по нахд № 1095/2023г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на глава дванадесета от АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН. При постановяване на оспореното решение СРС е изследвал всички обстоятелства по установяване на административното нарушение, нарушителят и налагане на санкцията. В хода на съдебното следствие са събрани доказателства, които заедно с възраженията на жалбоподателя, съдът е разгледал и обсъдил всестранно и обективно, поради което на основание чл.221, ал.2, изр. второ от АПК, настоящият състав препраща към тези мотиви, без да е необходимо тяхното преповтаряне. Съдът споделя установената от районния съд фактическа обстановка, както и направените въз основа на нея правни изводи.

За да е съставомерно едно деяние следва да са налице всички признаци от обективна и субективна страна. Правилно установените факти на продажба на месни продукти и билков чай в обект, за който касаторът не е извършил регистрацията по реда на ЗХ сочи на неоснователност на възраженията за недоказаност на извършеното нарушение.

Настоящият касационен състав напълно споделя мотивите на РС, че издаденият АУАН и наказателно постановление съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Касационните възражения в тази насока не се споделят.

Твърденията в касационната жалба, че мястото на нарушението не е индивидуализирано, поради това, че не е посочено на кой щанд или сергия е извършено са неоснователни и необосновани. Както в АУАН, така и в НП е посочено, че нарушението е извършено в обект – щанд за търговия на месни продукти, находящ се в [населено място], пазар „С.“, [улица]. Посочени са населеното място и административният адрес на щанда за търговия на месни продукти, чрез които мястото на нарушението е описано пълно и точно и правото на защита не е нарушено. Неоснователно е и касационното възражение за липса на компетентност на административно-наказващият орган. АУАН е съставен от инспектор в областна дирекция по безопасност на храните, осъществяващ официален контрол /чл.138, ал.1, т.1 от ЗХ/. За нарушения, установени от лицата по чл.138, ал.1, т.1 от ЗХ наказателните постановления се издават от директорите на областните дирекции по безопасност на храните /чл.139, т.1 от ЗХ/. В случая акта е издаден от инспектор в ОДБХ С.-град и НП е издадено от директора на ОДБХ-С. град.

С оглед на изложените съображения настоящият съд намира, че не са налице твърдените касационни основания, поради което обжалваното решение като валидно, допустимо, постановено в съответствие и при правилно приложение на закона и при

спазване на съдопроизводствените правила, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателна е претенцията на ответника за присъждане на разноски. Представени са доказателства за направени разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 600,00 лв. Касаторът не е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК, Административен съд София – град, XXIV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1358 от 22.03.2023г. постановено по нахд № 1095/2023г. по описа на Софийски районен съд, НО, 95-ти състав.

ОСЪЖДА В. П. П., с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място] да заплати на Българска агенция по безопасност на храните С. град сумата 600,00 лв., разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.